

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSTUSA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH
I NIEDZIELA ADWENTU- 03.12.2023 - NUMER 36/2023(1790)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

Komentarz Dobrej Nowiny

Końcowe wersety dzisiejszej mowy opisują zwięźle, jaka powinna być postawa uczniów Pana: uwaga, czujność. Pewne jest, że Chrystus przybędzie. Obraz pana domu poucza, że czas powrotu Chrystusa jest nieokreślony – może nastąpić w każdej chwili. Uczeń powinien czuwać. Św. Efreem pisał: „Pan ukrył przed nami tę chwilę, aby każdy z nas czuwał i nie wykluczał, że może to nastąpić jeszcze za jego życia. [...] Pan powiedział tylko tyle, że przyjdzie, ale nie określił kiedy tonastąpi, i dzięki temu stale Go wyczekują wszystkie pokolenia i wieki” (Komentarz do Diatessaronu 18,15-17). Kościół zachęca nas do takiego czuwania w liturgii adwentu. Czuwajcie! (czy też „nie śpijcie!”) oznacza, że uczniowie mają żyć w ciągłej czujności. Czuwanie należało do obowiązku proroków. Jezus mówi o swym nagłym przyjsciu na końcu czasów, kiedy osądzi uczniów z tego, jak sprawowali swą władzę nad Kościołem. Ostatni werset stanowi potwierdzenie, że ostrzeżenie Jezusa skierowane jest nie tylko do czterech uczniów będących świadkami tej mowy, lecz także do wszystkich jego uczniów, przez wszystkie czasy. Czuwajcie! W życiu chrześcijanina nie ma miejsca na spoczywanie na laurach.

EWANGELIA (Mk 13, 33-37)

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie. Bo rzecz ma się podobnie jak z człowiekiem, który udał się w podróż. Zostawił swój dom, powierzył swoim sługom staranie o wszystko, każdemu wyznaczył zajęcie, a odźwiernemu przykazał, żeby czuwał. Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: z wieczora czy o północy, czy o pianiu kogutów, czy rankiem. By niespodzianie przyszedłszy, nie zastał was śpiących. Lecz co wam mówię, do wszystkich mówię: Czuwajcie!”

DUCH ŚWIĘTY WKATECHIZMIE KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

Chrzest w Duchu Świętym

Chrzest udziela nam łaski nowego narodzenia w Bogu Ojcu, za pośrednictwem Jego Syna w Duchu Świętym. Bez Syna nikt nie może zbliżyć się do Ojca, ponieważ Syn jest poznaniem Ojca, a poznanie Syna Bożego dokonuje się przez Ducha Świętego.

Mocą naszego chrztu, pierwszego sakramentu wiary, życie, które ma swoje źródło w Ojcu i zostaje nam ofiarowane w Synu, jest nam udzielane wewnętrznie i osobowo przez Ducha Świętego w Kościele. (683, KKK)

Trzecia Osoba Trójcy Świętej

Wierzyć w Ducha Świętego oznacza wyznawać, że Duch Święty jest jedną z Osób Trójcy Świętej, współistotny Ojcu i Synowi i „z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę”. (685, KKK)

Kościół, wspólnota żyjąca w wierze Apostołów, jest miejscem naszego poznania Ducha Świętego:

- w Pismach, które On natchnął,
- w Tradycji, której zawsze aktualnymi świadkami są Ojcowie Kościoła,
- w Nauczycielskim Urzędzie Kościoła, któremu On asystuje,
- w liturgii sakramentalnej, w której przez jej słowa i symbole Duch Święty prowadzi nas do komunii z Chrystusem,
- w modlitwie, w której wstawia się za nami,
- w charyzmatach i urzędach, które budują Kościół,
- w znakach życia apostołowego i misyjnego,
- w świadectwie świętych, w którym ukazuje swoją świętość i kontynuuje dzieło zbawienia. (688, KKK)

Określenia Ducha Świętego

Kiedy Jezus zapowiada i obiecuje Ducha Świętego, nazywa Go „Parakletem”, co dosłownie oznacza: „Ten, który jest wzywany przy czymś” ad-vocatus (J 14, 16. 26; 15, 26; 16, 7). Określenie „Paraklet” jest tłumaczone zazwyczaj jako „Pocieszyciel”. Jezus jest pierwszym Pocieszycielem i Ducha Świętego nazywa „Duchem Prawdy” (J 16,13). (692, KKK)

Poza imieniem własnym, które jest najczęściej używane w Dziejach Apostołów i Listach, u św. Pawła znajdują się

określenia: Duch obietnicy (Ga 3, 14; Ef 1, 13), Duch przybrania za synów (Rz 8, 15; Ga 4, 6), Duch Chrystusa (Rz 8, 11), Duch Pana (2 Kor 3, 17), Duch Boży (Rz 8, 9. 14; 15, 19; 1 Kor 6, 11; 7, 40). U św. Piotra znajduje się określenie: Duch chwały (1 P 4,14). (693, KKK)

Opracowała: Edyta Tuczyńska

MYŚL TYGODNIA

„Kto nie broni bliźniego od krzywdy,
choć może to uczynić,
dopuszcza się takiej samej winy jak ten,
kto wyrządza krzywdę”.

Św. Ambroży, biskup i doktor Kościoła

CZYTANIA MSZALNE

I czytanie: Iz 63, 16b-17. 19b; 64, 3-7 Psalm 80

II czytanie: 1 Kor 1, 3-9

Bracia: Łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego i od Pana Jezusa Chrystusa! Bogu mojemu dziękuję wciąż za was, za łaskę daną wam w Chrystusie Jezusie. W Nim to bowiem zostaliście wzbogaceni we wszystko: we wszelkie słowo i wszelkie poznanie, bo świadectwo Chrystusowe utrwaliło się w was. Nie doznajecie tedy braku żadnej łaski, oczekując objawienia się Pana naszego, Jezusa Chrystusa. On też będzie umacniał was aż do końca, abyście byli bez zarzutu w dzień Pana naszego, Jezusa Chrystusa. Wierny jest Bóg, który powołał nas do współuczestnictwa z Synem swoim, Jezusem Chrystusem, Panem naszym.

ADWENT JEGO GENEZA I HISTORIA

Adwent to okres w roku liturgicznym, który rozpoczyna się od pierwszych Nieszporów w 1 niedzielę Adwentu, przypadającą między 18 listopada a 3 grudnia. Obejmuje cztery kolejne niedziele adwentowe, których liczba nawiązuje do starotestamentowego opisu czterdziestoletniej wędrówki Izraelitów po wyjściu z niewoli egipskiej. Samo słowo „Adwent” jest tłumaczeniem greckich słów: epifania i parusia. Termin ten w Rzymie oznaczał oficjalny przyjazd dygnitarza państwowego i objęcie urzędu. Natomiast w języku religijnym oznaczał coroczne przybywanie bóstwa do świątyni. W chrześcijaństwie termin „adventus” stał się synonimem przyjścia Chrystusa w sensie jego Wcielenia (epifania), jak też powtórnego przyjścia w chwale (parusia). W V w. na oznaczenie czasu przygotowania do narodzenia Pańskiego spotykamy także określenie: „antenatale Domini” lub „adventus Domini”.

Pierwsze ślady obchodzenia Adwentu spotykamy w IV w. w liturgii galijskiej i hiszpańskiej. W dziele przypisywanym Hilaremu z Poitiers znajdujemy wzmiankę o poszczeniu przed Bożym Narodzeniem. Jest to najstarsze świadectwo o specjalnym czasie przygotowania do uczczenia tajemnicy Wcielenia. Synod w Saragossie (389) żądał od wiernych uczęszczania do kościoła od 17 grudnia aż do uroczystości Epifanii. W Galii biskup Tours, Perpetus wprowadził obowiązek postu w trzy dni tygodnia (poniedziałki, środy i piątki) w ciągu trzech tygodni od dnia św. Marcina (11 listopada) do Narodzenia Pańskiego. W Rzymie okres przygotowania do Bożego Narodzenia został wprowadzony dopiero w drugiej połowie VI wieku. Pod wpływem liturgii Wschodu, nie poszczono w soboty, rozpoczynano więc Adwent 1 grudnia bądź nawet 11 listopada, aby uzyskać liczbę 40 dni postu (na wzór Wielkiego Postu). W VIII i IX w. okres przygotowania przypadał na 30 października lub nawet 24 czy 14 września. Od czasów Grzegorza Wielkiego (590-604) Adwent w Rzymie obejmował 4 tygodnie. Był to czas bezpośredniego, liturgicznego przygotowania do obchodów pamiątki przyjścia Chrystusa.

Na początku IX w. Adwent nabiera także charakteru eschatologicznego - staje się czasem przygotowania na ostateczne przyjście Chrystusa na końcu czasów. Teksty liturgiczne Adwentu ukazują postacie Starego i Nowego Testamentu, przez których życie i działalność Bóg zapowiadał i przygotowywał świat na przyjście Chrystusa. Adwent to czas radosnego oczekiwania na spotkanie z Jezusem. Oczekiwanie na przyjście Jezusa jest źródłem radości. Jakkolwiek przygotowanie to polega na oczekiwaniu i pokucie, stąd fioletowy kolor szat liturgicznych, to jednak pokuta związana jest z radością. Adwent przypomina nam, że całe nasze życie jest czekaniem.

W Kościele w Polsce Adwent ubogacony jest nabożeństwem

zwanym „roratami”. To wyłącznie polska tradycja. Roraty są Mszą św. wotywną ku czci Najświętszej Maryi Panny, odprawianą codziennie przed świtem. Stanowią dla chrześcijan wezwanie do czujności w oczekiwaniu na przyjście Zbawiciela i gotowości na sąd ostateczny. Nazwa „roraty” pochodzi od pierwszych słów pieśni towarzyszącej rozpoczęciu Mszy św. w okresie Adwentu Rorate coeli de super... (niebiosa rośną spuście nam z góry). Według przekazów historycznych roraty sięgają XII w. Zwyczaj ten przyniosła do Polski prawdopodobnie bł. Kinga z Węgier, żona księcia krakowskiego Bolesława Wstydlwego. Kinga, jak podają źródła historyczne, swoim życiem starała się naśladować Najświętszą Maryję Pannę. Takim pomnikiem nabożeństwa Kingi do Bogurodzicy było zaprowadzenie w kościele na Wawelu, a następnie w klasztorze Starosądeckim (który ufundowała) zwyczaju odprawiania rorat. Z odprawianiem Mszy św. roratniej wiąże się zwyczaj zapalenia dodatkowej świecy tzw. roratki. Świeca ta ozdobiona często niebieską wstęgą przypomina nam postać Maryi, która jest dla nas przykładem gotowości na przyjście Mesjasza. W dawniejszych czasach, jak podają źródła historyczne, przed rozpoczęciem Mszy św. praktykowany był zwyczaj, iż król podchodził do ołtarza, niosąc ozdobioną świecę i stawiał ją na najwyższym lichtarzu w środku ołtarza. Podobne świece przynosili do ołtarza przedstawiciele wszystkich stanów. Podchodząc do ołtarza i składając świecę, wypowiadali słowa „Gotów jestem na sąd Boży”. Uprzednio jednak oczyszczali swoje sumienia i serca. Dzisiaj symbolem naszej gotowości na przyjście Jezusa są cztery świece zapalane w kolejne tygodnie Adwentu. Świeca roratnia jest zapalana po otwarciu świątyni i światłem wita wchodzących. Praktykuje się również zwyczaj przynoszenia ze sobą lampionów. Stosunkowo młody, bo znany w Polsce dopiero od ponad 160 lat, jest zwyczaj układania lub zawieszania w kościele w czasie Adwentu wieńca adwentowego. Na wieńcu umieszcza się cztery świece (symbol 4 niedziel adwentowych). Światło, zieleń i krąg posiadają swoją wymowę (światło, nadzieja, życie, Bóg). Całość wieńca jest symbolem wspólnoty oczekującej w miłości na przyjście Pana. W Wigilię Bożego Narodzenia 4 palące się świece oznaczają przyjście Jezusa, który jest światłością świata.

Na podstawie „niedziela.pl”
opracowała Ewa Wika w służbie Maryi

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

I niedziela adwentu

03.12.2023R.

Rozpoczelismy Adwent, na każdej Mszy św. będziemy głosić krótkie homilie. Roraty w dni powszednie o godz. 18.00 /z udziałem dzieci w poniedziałki i środy/, w soboty o godz. 6.00 /dla dorosłych i młodzieży/. Po roratach w sobotę wspólne śniadanie. W soboty Adwentu nie będzie Mszy św. o godz. 7.30.

W poniedziałek o godz. 18.45 w kościele katecheza dla rodziców i chrześniwych, którzy pragną ochrzcić swoje dzieci w grudniu.

We wtorek o godz. 18.30 spotkanie redakcji Gazety – Dobra Nowina.

W czwartek o godz. 18.30 spotkanie szafarzy naszej parafii.

W najbliższy piątek przypada Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP. Msze święte w naszym kościele o godz. 7.30, 10.00 i 18.00. Taca na biedne kościoły. Czuwanie dla uproszenia miłosierdzia w Godzinie Łaski – o godz. 12.00 w kościele.

Oplatki wigilijne do nabycia w Kancelarii parafialnej po niedzielnych Mszach św. oraz w dni powszednie w godzinach przyjęć. Adwentowe świece Caritas, jako Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom, rozprawdzamy od dzisiaj przed i po Mszach świętych o godz. 9.30, 11.00, 12.30 przed kościołem, duże świece – 20 zł, małe – 10 zł. Będzie można także zakupić zrobione własnoręcznie przez parafialny zespół Caritas ozdoby na choinkę.

W tym roku odwiedzimy z wizytą koledową Parafian mieszkających w blokach, którzy do świąt Bożego Narodzenia złożą kartkę z zaproszeniem do wspólnej modlitwy w ich domu. Kartki te zostały wyłożone na stoliku pod chórem i wypełnione wrzucamy do skarbon z napisem KOLEDA 2024. Na kartce prosimy o zaznaczenie krzyżykiem czy wizyta ma być do południa czy po południu. Każdego dnia będzie inny blok i odwiedzimy tylko tych Parafian, którzy wypełnią zaproszenie kapłana. Plan bloków podamy po świątach Bożego Narodzenia.

W przyszłą niedzielę zbiórka ofiar do skarbon na Fundusz Pomocy Kościołowi na Wschodzie. Do tych skarbon można wrzucić także ofiarę na paczki świąteczne dla rodzin potrzebujących z naszej parafii jak również kartkę z nazwiskiem i adresem naszych parafian potrzebujących pomocy.

Przypominamy o Nieustającym Różańcu z 7 na 8 dnia każdego miesiąca.

Biuro parafialne w tym tygodniu będzie czynne w wtorek i czwartek w godzinach od 17.00 do 18.00 i w środę od godz. 9.00 do 10.00.

W minionym tygodniu zmarł nasz parafianin śp. Józef Szczytko z ul. Tańskiego. Polećmy zmarłego Bożemu miłosierdziu: Dobry Jezu a nasz Panie

WIECZÓR MUZYCZNY W KOŚCIELE NA NOWINIE

UROCZYSTOŚĆ JEZUSA CHRYSZTUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA

PODSUMOWANIE
KONKURSU
O MATCĘ BOŻĘJ

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU www.dobrypasterz.pl ISSN 1896-6110

REDAKCJA: Naczelnicy: ks. Bartosz Rojna; Zastępca naczelnego: Martyna Rajch; Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Magdalena Miczek, Edyta Tuczyńska, Justyna Zienkiewicz, Ewa Wika, Wojciech Wika, Ewa Baran Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, Adres redakcji: ul. Nowina 7, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 35 70, e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiacji tekstów oraz zmianę tytułów.